

sikre, at vi løbende har en drøftelse af det gode og det onde og det rigtige og det forkerte.

Det synes jeg også den her debat har afspejlet, samtidig med at den har dokumenteret, at vi stadig væk har et liberalt forhold til pornografien i Danmark under den forudsætning, at vi altså er i stand til at beskytte de mindreårige. Det er også regeringens politik. Vi skal beskytte børnene, vi skal sikre deres ret til at have en barndom.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak også til kulturministeren her sidst, som kom med nogle betragtninger om, at det var en meget god debat. Det var der så andre ordførere der ikke mente. Der var ordførere, der mente, at man spildte Folketingets tid med det her. Ordføreren for Venstre, som også talte for De Konservative, der ikke gad være her, sagde, at det her var tidsspilde, og at det var noget, som kunne ordnes ude lokalt.

Jeg er dybt skuffet og også noget overrasket over den holdning fra Venstre og De Konservative.

Det må være sådan, at det ikke bare er forældrene, der har et ansvar, men også mediedirektørerne, politikerne og også politikerne her i Folketinget. Når tingene ikke fungerer godt, og når en kulturminister kan give udtryk for det, som ministeren netop her sidst gav udtryk for, så er det vel nærliggende, at det er Folketinget, der griber ind og hjælper forældrene med at gøre det muligt at forhindre deres børn i eller beskytte deres børn imod at se det her pornografi, også selv om det er efter kl. 12. Mange børn og unge har eget tv, eget værelse og kan være oppe i weekenden og desværre også ellers efter kl. 12. Det kan ikke altid styres, heller ikke af gode forældre, og så mener jeg, at Folketinget burde være med til at hjælpe forældrene.

Ingen tak til Venstres og De Konservatives ordfører, for jeg synes, det var ringe, det var uforberedt, og at der blev argumenteret dårligt, og jeg fatter ikke holdningen bag. Den kommer Venstre og De Konservative til selv at forklare befolkningen i en valgkamp.

Men tak først og fremmest til Kristeligt Folkeparti, hvor fru Tove Videbæk kom med en meget flot ordførertale om det her.

Tak også til hr. Poul Nødgaard fra Dansk Folkeparti, der ikke ville afvise forslaget, og som havde sat sig ind i tingene, og faktisk også tak til SF's hr. Aage Frandsen, som gik til det her, synes jeg, på en ordentlig måde, selv om han så,

kunne jeg forstå, afviste det, men han havde trods alt sat sig ind i tingene og havde taget det seriøst.

Hr. Poul Nødgaard opremsede meget rigtigt, at vi jo har haft en debat, en forespørgselsdebat, nemlig 10. november 2000, der var mere generel, og 5 dage senere fremsatte CD et forslag ved fru Lone Yalcinkaya, som jeg har forstået ligger tæt op ad det her, og som går ud på at forhindre, at børn og unge kan gå ind på computere i skoler, biblioteker og offentlige rum og direkte komme ind på nogle pornografiske hjemmesider.

Det er teknisk muligt at sætte sådanne filtre på, og jeg har forstået, at i det folketingsudvalg, der blev henvist til, jeg ved ikke, om det var Kulturudvalget eller Forskningsudvalget, var der en forståelse for, at der skulle afgives en beretning. Den er ikke afgivet endnu. Jeg ved ikke, hvad der er sket, men i hvert fald har jeg set et beretningsudkast, og jeg sagde lige før jul god jul til en glad forslagsstiller fra CD, som følte, at hun nu havde fået opbakning til sit forslag.

Det er jo fuldstændig i tråd med det her. Her drejer det sig altså om tv og ukodet betalingfri tv-kanal, det andet var om i offentlige rum, biblioteker og skoler, at forhindre børn og unge i at gå ind på computere, på hjemmesider. Hvordan kan man have en positiv holdning i den ene situation og ikke i den anden?

Det er også fuldstændig rigtigt, som hr. Poul Nødgaard havde gravet frem, at i spørgetimen den 21. november 2000 var vi nogle stykker, der gik til socialministeren med spørgsmål om hans holdning til det her, for han er jo minister for børn og unge, og så svarede han, efter at ikke bare jeg selv, men også CD's fru Yvonne Herløv Andersen havde stillet spørgsmål, at han ville da, hvis der kom konkrete forslag, som var håndterbare, også gerne være med til at kigge på det. Det sagde den minister fra regeringen, som har ansvar for børn og unge, og derfor havde jeg da håbet og troet, at der var nogen opblødning fra regeringens side til at gå ind og se på det her og måske afvise det konkrete forslag, men så komme med noget andet i stedet for at lade det hele sejle videre, for som det er nu, hvor vi altså har græsrodsbevægelser, der vokser frem, som på få uger kan samle – var det 20.000? – underskrifter mod bl.a. sådan noget som det her, jamen så kører debatten videre.

Der er en helt anden holdning ude i befolkningen, og jeg synes, at et flertal i Folketinget har givet udtryk for ansvarsløshed, ansvarsforflygtigelse og en manglende hjælp til forældre-